

## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1. ที่มาและปัญหาการวิจัย

ในปัจจุบันกระแสการเตรียมความพร้อมของประเทศต่างๆ เพื่อเข้าสู่เป็นสมาชิกของกลุ่มประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ในปี พ.ศ. 2558 มีบทบาทที่สำคัญต่อประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้า ระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ซึ่งหนึ่งในนั้นมีเป้าหมายในการส่งเสริมความเจริญเติบโต และความร่วมมือความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศสมาชิก เนื่องด้วยเหตุที่ ประเทศต่างๆ ในสมาคมอาเซียนล้วนมีความเหมือน และความแตกต่างๆ ทั้งในด้านสังคม ศาสนา ภาษา เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และประเพณี ดังนั้นการสร้าง ความเข้าใจที่มีความแตกต่างดังกล่าว นั้น ย่อมเป็นหนทางเพื่อนำมาสู่การยอมรับซึ่งกันและกัน จนไปถึงการร่วมมือกันในด้านต่างๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร ตลอดจนเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาคให้มีความเข้มแข็ง และมีอำนาจในการต่อรองกับภูมิภาคอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงเป็นกุญแจที่สำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร และเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้แขนงต่างๆ เกี่ยวกับข้อมูลของสมาชิกในประชาคมอาเซียน

ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น นอกจากผู้เรียนจะมีความรู้แม่นยำ เรื่องไวยากรณ์หรือความรู้ความสามารถในตัวภาษาและทักษะแล้ว จะต้องสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษมิใช่เป็นเพียงสัญลักษณ์ในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่แสดงออกถึงความรู้สึนึกคิดของผู้ใช้อีกด้วย ซึ่งการที่จะได้มาถึงความเข้าใจที่ถูกต้องนั้น จะต้องเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมไปพร้อมๆ กับการเรียนภาษา (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532 : 1) จะเห็นได้ว่า นอกจากผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์แล้ว ยังจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติของสังคม การใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายอีกด้วย ความรู้ทางประเพณีวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียน

การสอนภาษาเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นครูผู้สอนภาษาควรรู้เกี่ยวกับการสอนประเพณีวัฒนธรรมของชนชาติตนเอง และชนชาติอื่นๆ เพื่อเป็นการสอนสัญลักษณ์ที่มีความหมายด้วย ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรคณะบริหารธุรกิจบัณฑิต วิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ พุทธศักราช 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และปฏิบัติงานได้อย่างมีระบบ ตามสภาพสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งยังมุ่งพัฒนาบัณฑิตให้ก้าวเข้าสู่ธุรกิจสากล มุ่งหวังที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร การตกลงทางธุรกิจ การเจรจาต่อรอง เป็นต้น โดยทักษะที่จำเป็นและสำคัญในยุคข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต การที่จะได้รับข่าวสารจากแหล่งสื่อสารเหล่านี้ได้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น (สรุศักดิ์ กาญจนการุณ, 2531 : 1) นอกจากทักษะการอ่านแล้ว ทักษะการเขียนก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการศึกษาที่สูงขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกฝน เพื่อประโยชน์ในการจดบันทึก หรือการเขียนรายงานต่างๆ ซึ่งจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันตลอดจนประกอบอาชีพ (Paulston, 1976 : 204) เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ทักษะการเขียนควบคู่ไปกับการฝึกฟังจากคำบรรยาย หรือการเขียนย่อข้อมูลต่างๆ จากการอ่าน การศึกษาวิชาต่างๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังนั้นทักษะการอ่าน จึงเป็นทักษะที่มีความสัมพันธ์กับการเขียน ด้วยเหตุนี้ในการพัฒนาทักษะการเขียน จึงควรทำความเข้าใจกับทักษะการอ่าน เพราะการได้มองเห็นข้อความประโยคด้วยการเขียนของตนเอง ย่อมช่วยในการจำได้ดีกว่าการอ่านแบบผ่านตาแบบอย่างเดียว และถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างถูกต้องเหมาะสมควบคู่กับการฝึกเขียน และยังพบว่าทักษะการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวก เพราะคุณภาพของงานเขียนมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในการอ่านของผู้เขียน คือคนที่มีความสามารถในการอ่านดีก็สามารถเขียนได้ดีด้วย (Stotsky, 1983 : 627-628)

อีกทั้ง ยังพบปัญหาจากการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่ำ สาเหตุที่พบอันเนื่องมาจาก ผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม ทำให้การอ่านของผู้เรียนล้มเหลว เนื่องจากผู้สอนจะเน้นไปในการแปล เน้นความจำคำศัพท์ กฎไวยากรณ์ซึ่งไม่ส่งเสริมทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในการอ่าน ไม่สามารถสรุปองค์ความรู้จากการอ่านให้ออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษรได้ อีกประการหนึ่ง คือ ทักษะการอ่านต้องอาศัยประสบการณ์ความรู้เดิมในการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนจึงมีอิทธิพลที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในการเรียนและเกิดแรงกระตุ้นที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้นั้นผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความถนัดในการเรียน และต้องให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด นอกจากนั้นยังพบปัญหาของผู้เรียนด้านการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คือ ผู้สอนใช้เวลาในการฝึกฝนผู้เรียนในการฝึกทักษะการเขียนน้อยมาก เพราะกลัว

สอนไม่ทันเวลา และจำนวนของผู้เรียนที่มากเกินไป เมื่อผู้เรียนไม่ได้ฝึกเขียนโดยตรง และใช้เวลาการฝึกเขียนน้อยมากทำให้เกิดปัญหา ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน มิเช่นนั้น ผู้อ่านอาจจะไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อเป็นได้ ด้วยเหตุที่การเรียนรู้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สอดคล้องกับทักษะการเขียน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาที่ด้นั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนภาษาควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อส่งเสริมซึ่งกันและกัน จากปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรนั้น ยังพบว่า สาเหตุหนึ่งยังเกิดขึ้นจาก การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นแต่ให้ทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่สามารถช่วยในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้มีหลายวิธี และวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning Methods) เป็นวิธีที่มีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

จากสภาพปัญหาและแนวคิดการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน อีกทั้งยังมีความมุ่งหวังที่จะพัฒนานักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจให้มีความรู้เกี่ยวกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการก้าวเข้าสู่เป็นสมาชิกในประชาคมอาเซียนที่จะมีการเริ่มใช้ในอีกไม่นานนี้ จึงจัดทำงานวิจัยเรื่องพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) พร้อมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว ซึ่งมุ่งหวังว่าผลของงานวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ที่บูรณาการการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้แบบการร่วมมือกันทำงาน

## 2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่ได้สร้างขึ้น

2.2 เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน และเป็นการเตรียมพร้อมในการก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน

2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

### 3. คำถามในการวิจัย

3.1 นักศึกษามีความสามารถในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน หลังจากเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงขึ้นหรือไม่

3.2 นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) อย่างไร

### 4. สมมุติฐานการวิจัย

4.1 นักศึกษามีความสามารถในทักษะการเขียนเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน หลังจากเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงขึ้น

4.2 นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจการ โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก

### 5. ขอบเขตการวิจัย

#### 5.1 ขอบเขตเนื้อหา

5.1.1 ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบการร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

5.1.2 ศึกษาสภาพการมีเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และปัญหาการเรียนด้านทักษะการเขียนเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษา

5.1.3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วม โดยใช้เทคนิค (CIRC)

#### 5.2 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา การเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งเป็นวิชาที่ผู้เรียน

ต้องผ่านการเรียนวิชาการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) การใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (Business English Usage 1) จากการที่กลุ่มประชากรได้เรียนในรายวิชาดังกล่าวไปแล้วนั้น แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และการอ่านเบื้องต้นแล้ว

### 5.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ประจำปีการศึกษา 2/2555 ในขั้นตอนการจัดกิจกรรม มีการจัดกลุ่มในการทำงานกลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

### 5.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่มุ่งศึกษาสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้มี 2 ประเภท ดังนี้

5.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

5.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ประกอบด้วย

ตัวแปรตามที่ 1 ผลการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อน-หลัง การใช้เครื่องมือ

ตัวแปรตามที่ 2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ตัวแปรตามที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประชากรอาเซียนในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน

### 5.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตามโครงสร้างหลักสูตรคณบริหารธุรกิจในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 13 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 39 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 5 พฤศจิกายน – 30 กันยายน 2556

## 6. นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

6.1 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing) หมายถึง การสื่อความหมายด้วยตัวอักษรเป็นภาษาอังกฤษ มีการเรียบเรียงข้อความตามโครงสร้างทางภาษา ตลอดจนใช้สำนวนได้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ตรงตามจุดประสงค์ของการเขียนในแต่ละเรื่อง ซึ่งในงานวิจัยในครั้งนี้เป็นการเขียนเกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยเป็นการเขียนในระดับย่อหน้า (English Writing in Paragraph Level) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ ประโยคที่เกี่ยวกับชื่อเรื่อง (Topic

Sentence), ประโยคที่สนับสนุนหัวข้อ หรือบอกรายละเอียด (Supporting Sentences) และ ประโยคสรุปเนื้อเรื่อง (Concluding Sentence) ซึ่งมีการประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ด้านการเขียน

6.2 ประเพณี (Tradition) หมายถึง ระเบียบแบบแผนที่กำหนดพฤติกรรมในสถานการณ์ต่างๆ ที่คนในสังคม ยึดถือปฏิบัติสืบกันมา ถ้าคนใดในสังคมนั้นๆ ผ่าฝืนมักถูกตำหนิจากสังคม ลักษณะประเพณีในสังคมระดับ ประเทศชาติ มีทั้งประสมกลมกลืนเป็นอย่างเดียวกัน และมีผิดแผกกันไปบ้างตามความนิยมเฉพาะท้องถิ่น แต่โดยมากย่อมมีจุดประสงค์ และวิธีการปฏิบัติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันเป็นบ่อเกิดของวัฒนธรรมของสังคมเชื้อชาติต่างๆ กลายเป็นประเพณีประจำชาติและถ่ายทอดกันมา ในการวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึง การแต่งกาย ภาษา วัฒนธรรม ศาสนา และ เทศกาลที่สำคัญของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน

6.3 ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย 10 ประเทศ คือ บรูไน ดารุสซาลาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ซึ่งมีการร่วมมือกัน 3 เสาใหญ่ คือ ประชาคมอาเซียน (ASEAN Economics Community – AEC อีกสองเสาหลัก คือ ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community) และได้มีการจัดทำกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เพื่อการดำเนินงานไปสู่ประชาคมอาเซียน โดยในการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาไปในด้านสังคมและวัฒนธรรม

6.4 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) คือ การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการกิจกรรมการอ่าน และการเขียน และแบ่งผู้เรียนออกดเป็นกลุ่มย่อย ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน คือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ โดยสมาชิกในกลุ่มทำความเข้าใจบทเรียนร่วมกัน โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมความพร้อม โดยการจัดกลุ่มนักศึกษา โดยละความสามารถ และแนะนำบทบาทการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC
- 2) ขั้นสอน มีการทบทวนความรู้เดิม และบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ และสอนเนื้อหาใหม่ มีการฝึกอ่าน และเขียน โดยอาจารย์มีบทบาทเป็นผู้คอยแนะนำ
- 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม แบ่งกลุ่มนักศึกษา ให้ร่วมกันเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของสมาชิกกลุ่ม

4) ขั้นสรุปและประเมินผล อาจารย์และนักศึกษาช่วยกันสรุปสาระสำคัญ และประเมินผลทดสอบนักศึกษารายบุคคล เพื่อนำคะแนนมาประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

6.5 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Group Behavior) หมายถึง การแสดงออกด้วยคำพูด และการปฏิบัติของนักศึกษา ขณะที่ทำงานกลุ่ม โดยอาจารย์ และนักศึกษาเป็นผู้ประเมิน ซึ่งประกอบด้วย การประเมินพฤติกรรมในการทำงานกลุ่ม 4 ด้าน คือ

- 1) การสร้างความคุ้นเคยไว้วางใจ ยอมรับซึ่งกันและกัน
- 2) การสื่อความหมาย
- 3) การตั้งใจ
- 4) การแก้ปัญหาความขัดแย้ง

6.6 นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในงานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง นักศึกษาของสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มทร.รัตนโกสินทร์ วช.วังไกลกังวล หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (ENL 2005) ปีการศึกษาที่ 2/2555

## 7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ เกี่ยวกับประเพณีที่สำคัญของประเทศต่างๆในกลุ่มประชาคมอาเซียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ด้วยเทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

7.2 ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่าน และการเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่อไป ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมมือกัน

7.3 เป็นการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีของประเทศต่างๆ เพื่อก้าวสู่การเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน